

# DVOJNÁSOBNÁ SMRT JULIA FUČÍKA

*Peter Drews*

Když v roce 1994 vyšlo první kritické vydání Fučíkovy Reportáže psané na oprátce, nabízela se konečně po desetiletích nejrozmanitějších spekulací o pravosti jedné z nejznámějších knih české poválečné literatury možnost hledat odpověď na tuto otázku. Autor Julius Fučík (1903–1943), publicista a literární kritik, byl jako vedoucí činitel českého komunistického odboje 24. dubna 1942 v Praze zatčen, 25. srpna 1943 odsouzen v Berlíně k smrti a 8. září 1943 v Plötzensee popraven. Ve vězení vznikly zápisky, které se podařilo vypašovat a které se po ukončení války staly v Československu jedním z nejdůležitějších symbolů komunistické sebeheroizace. Peter Drews nám předkládá první obsáhlý přehled o vzniku a světové recepci „mýtu Fučík“, ale i o jeho zániku. Nové, kritické vydání „Reportáže“ se jeví v tomto světle jako „atmosférický dokument jedné velice ponuré doby z pera tragicky skonaleho, politicky naivního autora“, který se ještě jednou – po své smrti – stal obětí „další ponuré epochy“.